Vi vil besejre dette kup!

Leder fra LaRouche PAC, 30. juli, 2017 – Lyndon LaRouche sagde for nylig, at, hvis det igangværende kup mod præsident Trump lykkes, får vi atomkrig.

Lyndon Larouche er ikke den eneste, der har erkendt dette. I dag fandt der former for militærdisplay sted, der ikke har fortilfælde, i både Rusland og Kina. I Rusland afholdt man, for første gang i Ruslands historie, en Stor Flådeparade – på Flådens Dag, for at fejre Peter den Stores skabelse af den russiske flåde i 1696. For første gang bragte den skibe sammen fra Ruslands Baltiske Flåde, Sortehavsflåde, Nord- og Stillehavsflåde, sammen med landets Kaspiske Flotille, med i alt 5.000 marinesoldater – og, for første gang i Ruslands historie, blev den inspiceret af Ruslands præsident. Hans korte tale begyndte med at bekræfte, at »Ruslands historie er uadskillelig fra dets modige og frygtløse flådes sejre. Vort lands status som en stærk flådemagt er blevet opnået gennem marinesoldaters og officerers tapre handlinger, vore skibsbyggeres opfindsomme talent og havudforskeres vovelige bedrifter«.

Samtidig, i Kina, blev 90-års jubilæet for Folkets Befrielseshær fejret gennem en militærparade, for første gang, siden grundlæggelsen af Den Kinesiske Folkerepublik i 1949. Den fandt sted i Zhurihe, i den autonome region Indre Mongoliet, på Kinas største militærbase, der er specialiseret i at uddanne i avanceret teknologi. *Wall Street Journal* rapporterer, at nye, mere kapable ICBM'er blev fremvist sammen med andre nye våben, samt 12.000 mekaniserede tropper.

Kinas officielle nyhedstjeneste *Xinhua* rapporterer, at dette var første gang, præsident Xi Jinping har stået i spidsen for så stor en parade på en militærbase. De bemærkede, at »Afdøde ledere Mao Zedong og Deng Xiaoping også inspicerede tropper i felten på historiske nøgletidspunkter«.

I sin tale sagde Xi: »Verden har ikke helt fred, og fred må sikres.«

I dette afgørende øjeblik er Scott Ritter, den tidligere FN-våbeninspektør i Irak, trådt frem for i realiteten at gå sammen med os for at bruge hovedkonklusionerne i memoet af 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) til præsident Trump, til at køre det igangværende kupforsøg af sporet (selv om Ritter er uenig i en af VIPS-memoets mindre vigtige konklusioner).

I *Truthdig* den 27. juli siger Ritter: »Jeg er enig i det argument i VIPS-memoet af 24. juli, der stiller spørgsmålstegn ved Efterretningssamfundets Vurdering (Intelligence Community Assessment, ICA) fra 6. januar, 2017, om russisk indblanding. Denne evaluering fra NIA (National Intelligence Authority) vurderede 'med stor overbevisning, at russisk militærefterretning (General Staff Main Intelligence Directorate, eller GRU) brugte Guccifer 2.0-individet til at udgive data, der har amerikanske personer som mål, i cyber-operationer, både offentligt og specifikt til medier og videregav materiale til WikiLeaks'. De vurderinger, der er indeholdt i ICA om Rusland, og som er selve kernen i den igangværende kontrovers omkring beskyldninger om aftalt spil gennem folk, der er tilknyttet Trumps præsidentkampagne og Rusland, er beviseligt forkerte. VIPS-memoet til præsident Trump er et værdifuldt bidrag til en større diskussion, der ellers mangler, om efterretningssamfundets fejlagtige vurdering.

Implikationerne af de konklusioner, som VIPS-memoet (hvis ikke de faktiske tekniske analyser, det bygger på), er svimlende: DNC-'hacket' var rent faktisk et cyber-tyveri, der blev begået af en insider, som havde direkte adgang til DNC-serveren, og som dernæst med overlæg forfalskede dokumenter for at få dem til at se ud, som om en russisktalende aktør havde haft adgang til dem forud for deres offentliggørelse. Dette er ikke den narrativ, som fremføres af amerikansk efterretning, Kongressen

og mainstreammedierne. Desuden, hvis de er sande, peger de konklusioner, som VIPS er nået frem til, på en mere generel konspiration internt i USA for at underminere troværdigheden hos en ganske vist upopulær, men dog lovligt valgt præsident, og som grænser til oprør.

Der er ingen, der har forbundet tyveriet af DNC-dokumenterne med Guccifer 2.0…

Hvilket bringer os frem til det måske mest mærkværdige aspekt i hele denne sag: DNC-serverne, der er kernen i denne kontrovers, blev aldrig overgivet til FBI til kriminaltekniske undersøgelser. I stedet måtte FBI forlade sig på kopier af data fra DNC-serveren, som blev stillet til rådighed af CrowdStrike. Den kendsgerning, at det var CrowdStrike, og ikke FBI, der tilskrev det til GRU, baseret på undersøgelsen af den angivelige cyber-indtrængen af DNC-serveren, er foruroligende. Som det ses heraf, er der god grund til at betvivle, at CrowdStrike-analysen er realistisk. At FBI, og dernæst USA's Kongres, USA's efterretningssamfund og mainstreammedierne blot ukritisk har eftersnakket denne tvivlsomme vurdering som en kendsgerning, er chokerende.

Historien om Guccifer 2.0 er centrum i den igangværende kontrovers, der hvirvler omkring Trumps Hvide Hus i forbindelse med beskyldninger om aftalt spil med Rusland mht. indblanding i præsidentvalget 2016.«

Ritter konkluderer: »Det, der her står på spil, kunne ikke være større. Det amerikanske folk ville gøre klogt i at kræve en ordentlig efterforskning af, hvad det rent faktisk var, der skete i DNC i foråret 2016. Der har til dato ikke været nogen undersøgelse, der er betegnelsen værdig, med hensyn til de kendsgerninger, der understøtter de anklager, der er kernen i det amerikanske argument imod Rusland – at GRU hackede DNC-serveren og brugte Guccifer 2.0 som afledningskanal for offentliggørelsen af stjålne dokumenter for således at øve indflydelse på det amerikanske præsidentvalg. VIPS-memorandaet

af 24. juli, 2017, stiller spørgsmålstegn ved disse påstandes sandfærdighed. Jeg mener, at disse tvivlsspørgsmål er velbegrundede.«

Men på trods af alt dette, vedtog Repræsentanternes Hus en vanvittig lov om russiske sanktioner gennem det utrolige stemmeflertal, 419 mod 3, den 25. juli, efterfulgt af Senatets utrolige stemmeflertal, 98 mod 2, den 27. juli. Det må bestemt have været et utroligt pres fra vælgergrundlaget for dette, for et så skævt flertal. Vælgerne må bestemt have ment, denne lov ville standse tvangsauktionerne af deres hjem – ikke? De må bestemt have troet, den ville skaffe dem jobs? Eller sygesikring? Nej? Men, hvordan gik det så til?

Virkeligheden er den, at det amerikanske folk netop havde valgt en præsident, der stod for venskab med Rusland, og for fred – imod en kandidat, der, om valgt, næsten lovede krig med Rusland.

Dette var et britisk efterretningsjob, og et hovedinstrument brugt af britisk efterretning for at få dette beskidte job igennem, var AIPAC, den såkaldte »American Israel Public Affairs Committee«. Disse ensidige og afpressede folk, der stemmer i Huset og Senatet, er AIPAC's varemærke. *New Yorker*-reporter Jeffrey Goldberg rapporterede den 4. juli, 2005, at han nogle år forinden, på en restaurant i Washington, havde spurgt en officiel person fra AIPAC, Steven Rosen, om AIPAC havde mistet indflydelse efter en tidligere skandale. »Et lille smil bredte sig på hans ansigt, og han skubbede en serviet tværs over bordet. 'Ser du denne serviet?' sagde han. 'På 24 timer kunne vi få 70 senatorers underskrifter på denne serviet'.«

Bliv ikke forvirret her – AIPAC repræsenterer ikke jøder eller Israel. Hverken israelske eller amerikanske jøder er enige i AIPAC's politikker – som denne vanvittige lov om sanktioner, der blev presset igennem af AIPAC, atter engang gør det klart. AIPAC repræsenterer arvtagerne efter den store kanon i

organiseret kriminalitet, Meyer Lansky, samme Meyer Lansky, der blev smidt ud af Israel af den israelske premierminister, Golda Meir. Det repræsenterer organiseret kriminalitet, symbiosen mellem organiseret kriminalitet og J. Edgar Hoovers FBI, og begges herrer i britisk efterretning og de britiske kongelige. Lyndon LaRouche har tidligere forklaret dette. Se f.eks. hans artikel i *EIR* fra 21. august, 1987. (http://www.larouchepub.com/eiw/public/1987/eirv14n33-19870821/eirv14n33-19870821_060-lets_get_those_ayatollahs_out_of-lar.pdf)

AIPAC tager æren for denne vanvittige lov om sanktioner på forsiden af deres website. Men, de beskriver det som en lov om sanktioner mod Iran – til trods for, at de sanktioner mod Iran, den indeholder, er relativt uvæsentlige i betragtning af alle de allerede eksisterende amerikanske sanktioner mod Iran. De nævner ikke engang Rusland. Hvorfor? Og hvorfor blev sanktioner mod Rusland i det hele taget indført i en lov om sanktioner mod Iran? For at være belejligt for, at AIPAC kunne gennemtvinge den, derfor!

Og, som Diane Sare (medlem af LPAC) i dag påpegede, så hjalp det ikke, at alle kongresmedlemmer ved, at NSA har kopier af alle de billeder, de nogensinde har afsendt eller modtaget på deres mobiltelefoner – som Edward Snowden har vist os.

Vi vil besejre dette kup og få en økonomisk genrejsning i Roosevelts tradition, gennem Lyndon LaRouches Fire Nye Love!

Foto: Præsident Trump går om bord på Air Force One. (Photo: White House Flickr)